

навътъ отъ старата сърбска граница до една точка на истокъ отъ Си-листра, която ще се опредѣли чрезъ една европейска комисия; отъ тамъ тя се упътва къмъ Черно-море и допира до постъдното на югъ отъ Манкалия, която се присъединява къмъ Румания. Черио море образува источната граница на България. На югъ границата тръгнува отъ устиято на потока, по край който лежатъ селата Ходжа-къй Селямъ-къй, Айваджикъ, Кулибе и Судкулуку (Гулица), прѣрѣза прѣко долината на Дели-Камчия, минува южно отъ Белибе и Кемхаликъ, прѣминава Дели-Камчия два и половина километра по горѣ отъ Ченгель, въскача се на планината при една точка, която лежи между Текенликъ и Айдосъ Брежда, и слѣдва по нея прѣзъ Карнобатъ балканъ, Присевица-балканъ и Казанъ-балканъ на съверъ отъ Котъль до Демиръ-кацца. Послѣ продължава по главното бърдо на Великий-балканъ и върви по него дори до върха на Косица.

Тукъ тя оставя бърдото на Балканъ, сижка се надолу между селата Пирдопъ и Душанци, отъ които едното остава на България, а другото на Источна Румелия, и върви дori до рѣката Тузлу-дере, слѣдва по тъзи рѣка до съединението ѝ съ Тополница, постъ по тая постъдната рѣка до сливанието ѝ съ Смолско-дере при селото Петричево, като остави на Источна Румелия единъ поясъ около два километра на ширъ погорѣ отъ това сливанie, възлиза между потоците Смолско-дере и Каменица по чертата на водораздѣла, за да се обръне на юго-западъ къмъ върха на Войнякъ и по права линия да достигне до точката 875 на австрійската генерална карта. Границата прѣсича по права черта горището корито (*bassin*) на рѣката Ихтиманъ-дере, минува между Богдана и Каракула, за да достигне чертата на водораздѣла, който дѣли коритата на Искръ и Марица, между Чамурли и Хаджиларъ, слѣдва по тъзи линия прѣзъ върховете Велина-мотила, гората 551, Змайлица-върхъ, Сумнатица и достига до административната граница на софийский санджакъ между Сиври-ташъ и Чадъръ-тепе. Отъ Чадъръ-тепе границата се опътва къмъ юго-западъ по чертата на водораздѣла между коритата на Места-кар: съ отъ една страна и Струма-карасу отъ друга, върви по бърдата Родопски Демиръ-калу, Исковъ-тепе, Кади-Мезаръ-балканъ и Айдже-дюкъ дори до Капетникъ-балканъ и се съединява съ старата административна граница на софийский санджакъ.

Отъ Капетникъ-балканъ границата минава по чертата на водораздѣла между долините на Рилска рѣка и на Бистрица и слѣдва по прѣдгорието, нарѣчено Воденица-планина, за да слѣзѣ въ долината на Струма при стечението ѝ съ Рилска рѣка, като остави селото Байракли на Турция. Отъ тука се въскачва на югъ отъ селото Желѣзна-ница, за да достигне по най-късия пътъ бърдото на Голъма-планина при върха Китка и тамъ да се смѣси съ старата административна граница на софийский санджакъ, като остави обаче на Турция цѣлото корито на Суха рѣка.

Отъ гората Китка западната граница тръгнува къмъ гората Църниятъ-върхъ прѣзъ планините Цървена-ябука и слѣдва по старата административна граница на софийский санджакъ въ горната част на коритата Егри-су и Лепница, прѣскочи заедно съ тая граница на